

# 00 46

– süveydaikalp · 13 Temmuz 2020

Günaydin dedi sessizce  
Her zamanki yerine  
Arka sıraya geçti  
Ceketini astı  
Defterini çıkardı  
Dersin önemi yoktu  
Zaten tek bir defteri vardı  
Onu da öğretmenler  
Defterin nerde senin  
Diye sorduklarında  
Daha fazla azar yememek için  
Taşıyordu  
Yanı boş olan sırasını düzenledi  
Derse hazırdı  
Beş dakika vardı zile  
Çevresine baktı  
İyi bir gözlemci sayılırdı  
Az çok bilirdi  
Sınıfta kim nasıl biri  
Tahtaya doğru baktı  
Mehmet iyi bir insandı  
Onun yanında Özge vardı  
O da iyi birisiydi  
Biraz sola çevirdi kafasını  
Arda yine kendi halindeydi  
Ona kötü birisi demek için  
Kötü olmak lazımdı  
Onun yanında Akif vardı  
Biraz haylazdı  
Ama özünde o da iyi çocuktu  
Öğretmeni girdi sınıfa  
Nejla hoca  
Bağırды çağırды  
Menapoz dönemindeydi galiba  
Normaldi böyle davranması

Hem azıcık tolerans  
Pişman ederdi  
Eğer öyle davransa öğrencilere  
Yani o da özünde iyi sayılırdı  
Ama bir eksik vardı  
Bu kadar iyi insan  
Böyle bir dünya  
Mantıklı gelmedi sanki  
Sonra kalemini çıkarmak istedi  
Titriyordu elleri  
Durdu  
Beş saniye sadece  
Titreyen ellerine baktı  
Yok canım dedi  
Değildir,hayır  
Sonra sordu kendi kendine  
Bu kadar iyi insan  
Bu kadar gülen surat  
Aceba  
Aceba kötü olan  
Kendisi miydi  
Kabul etmek istemedi  
Fakat  
Herkes iyiyse  
Geriye bir seçenek kalıyordu  
Tekrar duraksadı  
Kabullenemedi  
Hiçbir şey olmamış gibi devam etti  
Yaşadı  
Yaşamaya çalıştı  
Ve öldü...-00.46